

2. मन्दफल (wie eben) adj. f. *wenig Früchte tragend*: पृथ्वी Vet. in LA. (II) 30, 8. *einen geringen Erfolg —, eine geringe Wirkung habend* VARĀH. BRH. S. 21, 9.

मन्दबुद्धि (म° + बु°) adj. *wenig Verstand besitzend* KATHĀS. 32, 93. 60, 187. 61, 10. 238. 64, 31. 63, 175.

मन्दभागिन् (म° + भा°) adj. *unglücklich* MĀLAV. 67, 5. UTTARARĀMAĀ. 61, 13. मन्दभाषी im Prākṛit ÇĀK. Ch. 163, 9.

1. मन्दभाग्य (म° + भा°) n. *Missgeschick* MBH. 3, 2569.

2. मन्दभाग्य (wie eben) adj. f. *unglücklich, elend* (von Personen) R. 6, 7, 18. VIKR. 32, 8. Spr. 229. 1330. KATHĀS. 10, 154. 71, 37. BHĀG. P. 1, 1, 10. MĀRK. P. 62, 8. PRAB. 89, 17. HIT. 73, 10. 114, 12. 123, 14. Davon nom. abstr. °ता f. PAÑĀT. 227, 20.

मन्दभाज् (म° + 4. भाज्) adj. dass. MBH. 3, 1947. सु° 1, 5903.

मन्दभाषिणी (म° + भा°) f. *ein best. Metrum*, = मञ्जुभाषिणी Ind. St. 8, 386.

मन्दमति (म° + म°) 1) adj. *eine geringe Einsicht besitzend, dumm* PAÑĀT. 229, 12. HIT. 129, 18. MUIR, ST. 4, 310, N. 275. सु° BHĀG. P. 4, 1, 10. ञ° PRAB. 70, 18. — 2) m. N. pr. eines Wageners HIT. 86, 3. eines Löwen PAÑĀT. ed. orn. 44, 10.

मन्दमेधस् (म° + मे°) adj. *eine geringe Einsicht besitzend* Vop. 6, 27.

मन्दप् (von मन्द्), °दयति *schwächen*: नहि शय्यामि राजन्मन्दयितुं तु धाम् so v. a. *den Hunger stillen* MBH. 13, 2055.

मन्दयैत्सख (मन्दयत्, partic. vom caus. von 1. मद्, मन्द्, + सखि) adj. *die Freunde erheitend* RV. 1, 4, 7. — Vgl. मन्दहीर.

मन्दयत्ती (vom caus. von 1. मद्, मन्द्) m. Bein. der Durgā H. 5, 37. Vielleicht fehlerhaft für मन्दयत्ती.

मन्दयु (wie eben) adj. *lustig, froh*: प्र मन्दयुर्मना गूतं होता RV. 1, 173, 2.

मन्दैर UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 131. n. (auch in der neueren Ausg.!) SIDDH. K. 249, b, 1. 1) m. a) N. pr. eines heiligen Berges, des Sitzes verschiedener Götter, der bei der Quirlung (vgl. 1. मय्) des Oceans als Butterstößel diente, H. 1030. an. 3, 587. MED. r. 197. LIA. I, 530. fg. Anh. L. MBH. 1, 7576. 3, 1734. 10824. 11844. 14536. 16873. 5, 289. 353. 3809. 3832. 7, 2848. 2852 (मन्दा°). 13, 1434. 7658. HARIV. 2404. 3296. 8261. fgg. 9288. 11448. 12004. 12136. 12417. R. 2, 38, 8. 4, 33, 36. 37, 2 (v. 1. मन्दार्). 40, 28. 5, 11, 5. 6, 4, 40. 36, 90. SIDDHĀNTAÇIR. 3, 32. BHĀG. P. 5, 16, 12. 17. 7, 3, 2. MĀRK. P. 54, 19. 20. 55, 5. 57, 12. BRAHMA-P. in LA. (II) 54, 16 (wo मन्द-रक्षेय्या in einem Thale des M. zu lesen ist). Verz. d. Oxf. H. 39, a, 34. 70, a, 34. 72, a, 12. 150, a, 12. 133, b, 20. PRAB. 103, 8. 112, 18. HIT. 67, 17. BURN. Intr. 430. — MBH. 1, 1112. fgg. मन्याने मन्द्रे कृत्वा 1124. 4, 191. HARIV. 1873. fg. 4603. 7183. fgg. R. 1, 43, 19 (46, 21 GORR.). 5, 24, 26. RAGH. 4, 27. KATHĀS. 1, 16. 19, 105. 46, 220. Gīt. 1, 23. KIR. 3, 30. VP. 73. BHĀG. P. 3, 28, 27. 8, 5, 10. RĀGĀ-TAR. 8, 2845. 3049. ein Heiligthum der Sonne REINAUD, Mém. sur l'Inde 99. °वासिनी Beiw. der Durgā MBH. 6, 796. मन्दरावासा desgl. H. 5, 34. HARIV. 10246. मन्दर् = स्वर्ग Him-mel TRIK. 1, 1, 4. H. an. Vgl. मेरु°. — b) *ein Perlenschmuck von 8 Schnü-ren* H. 660. von 16 Schnüren Cit. beim Schol. zu H. 661. — c) *Para-diesbaum*, N. eines der 5 Bäume in Indra's Himmel, = मन्दार् H. an. MED. PAÑĀT. 3, 7, 38. richtig मन्दार् 39. — d) *Spiegel* ÇADDAR. im ÇKDR.

— e) *ein best. Metrum*, 4 Mal — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 158 (III, 7).

— f) N. pr. eines Sohnes des Hiranjakaçipu MBH. 13, 663. मन्दार् ed. Bomb. — g) N. pr. eines Brahmanen Verz. d. Oxf. H. 74, b, 25. —

2) adj. a) = मन्द *langsam* u. s. w. — b) = वक्ल *dicht, dick* H. an. MED. मन्दरकन्थ n. v. l. für मडरकन्थ SIDDH. K. 240, a, 16.

मन्दरहरिण (म° + ह°) m. N. pr. eines der 8 Upadvīpa in Ġam-budvīpa BHĀG. P. 5, 19, 30. मन्दहार VP. 173, N. 3.

मन्दवाहिनी (म° + वा°) f. N. pr. eines Flusses (*langsam fließend*) MBH. 6, 341 (VP. 184). MĀRK. P. 37, 29.

मन्दविष (म° + विष°) 1) adj. *wenig Gift enthaltend*: मन्दमध्यमहा-विषा: SUÇR. 2, 292, 19. — 2) m. N. pr. einer Schlange PAÑĀT. 197, 18. HIT. 123, 11.

मन्दविसर्प (म° + वि°) m. N. pr. einer Schlange (*langsam kriechend*) HIT. 123, 11, v. l. für मन्दविष.

मन्दविसर्पिन् (म° + वि°) 1) adj. *langsam kriechend*. — 2) f. °णी N. pr. einer Laus KATHĀS. 60, 127. PAÑĀT. 60, 24. Spr. 1314.

मन्दसानै (von 1. मद्, मन्द्) UNĀDIS. 2, 87. adj. *sich ergötzend; heiter, fröhlich; begeistert, berauscht*: मन्दसानः सुतं पिव RV. 1, 10, 11. 100, 14. 2, 11, 3. 15. 17. येन शत्रुं मन्दसानो निज्जूवी: 30, 5. 4, 17, 3. (या) इन्द्र याहि हरिर्मिन्दसानः 29, 1. 33, 6. (पिबतम्) अस्मिन्पुत्रे मन्दसाना 30, 10. 6, 26, 6. मन्दसाना मनुषो डुराणो 8, 76, 2. 10, 28, 7. Nach UGÉVAL. m. Feuer; Leben; nach UNĀDIK. im ÇKDR. Schlaf. Ueber die Form des Wortes vgl. AUFRECHT in Z. f. d. W. d. S. 2, 130.

मन्दसानु m. Schlaf; Leben nach UNĀDIVR. im SĀMĀKSHIPTAS. ÇKDR. Fehlerhaft für मन्दसान.

मन्दहार s. u. मन्दरहरिण.

मन्दैक n. Strom, Strömung UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 13. *das Preisen* UNĀDIK. im ÇKDR. Ein zur Erklärung von मन्दाकिनी gebildetes Wort.

मन्दाकिनी f. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 13. 1) N. pr. eines Armes der Gaṅgā, der durch das Thal von Kedāranātha im Himālaya herabfließt, und auch eines Flusses im Innern von Indien, MUIR, ST. 4, 187. 2, 429. LIA. I, Anh. XLVII. = विपद्गङ्गा Gaṅgā des Lufttraums und स्वर्पादी Himmelsfluss AK. 1, 1, 44. = गङ्गा H. 1081. HALĀ. 3, 51. — MBH. 3, 8201. 5, 3832. 6, 342. 344 (VP. 184). 12, 12623. 13, 1412. 4860. fg. 7648. HARIV. 8936. R. 2, 92, 11. 93, 1. fgg. R. GORR. 2, 101, 12. 3, 10, 18. 4, 44, 94. 6, 108, 42. RAGH. 13, 48. KUMĀRAS. 1, 29. VARĀH. BRH. S. 16, 10. KATHĀS. 72, 260. Gīt. 7, 42. UTTARARĀMAĀ. 116, 17. BHĀG. P. 5, 19, 18. MĀRK. P. 57, 21. Verz. d. Oxf. H. 46, b, N. 3. PRĀJACĪTTEND. 11, b, 6. BURN. Intr. 330. SCHIEFNER, Lebensb. 292 (62). देवतानां यथा विजुः पूजनीयो मुनीश्वरैः । तथा मन्दाकिनी पूज्या नदीनां भुवनत्रये ॥ Spr. 4211. स्वर्गे मन्दाकिनीते PAÑĀT. 4, 1, 40. wohl स्वर्गम° zu lesen, wie 9, 36. 13, 4. 5. — 2) *ein best. Metrum*, 4 Mal — — — — — KHANDOM. 49. mit Caesur nach der 7ten Silbe COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10). — 3) in der Astr. *eine best. Con-junction* TITHJĀDIT. im ÇKDR.

मन्दाक्राता (मन्द + आ°) adj. f. *langsam herankommend*; subst. *ein best. Metrum*, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XII, 5). ÇRUT. 42. Ind. St. 8, 393. KHANDOM. 92. — Vgl. भाराक्राता.